Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV** ►C1 **2011/93/EU** ◄

af 13. december 2011

om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA

(EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1)

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 18 af 21.1.2012, s. 7 (93/2011/EU)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV ►C1 2011/93/EU ◄

af 13. december 2011

om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, herunder børnepornografi, udgør alvorlige krænkelser af grundlæggende rettigheder, navnlig børnenes ret til beskyttelse og omsorg, som er nødvendigt for dets trivsel, jf. De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ([3]).

(2) I medfør af artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union anerkender Unionen de rettigheder, friheder og principper, der findes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af hvis artikel 24, stk. 2, det fremgår, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner. Stockholmprogrammet: Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ([4]) prioriterer desuden klart bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi.

(3) Børnepornografi, som består af billeder af seksuelt misbrug af børn, og andre særligt alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn forekommer stadigt hyppigere og udbredes ved hjælp af ny teknologi og internettet.

([1]) EUT C 48 af 15.2.2011, s. 138.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 27.10.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.11.2011.
([3]) EUT C 364 af 18.12.2000, s. 1.
([4]) EUT C 115, af 4.5.2010, s. 1.

▼B

(4) Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA af 22. december 2003 om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi ([1]) sikrer en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning for at gøre de mest alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn strafbare, udvide den nationale jurisdiktionskompetence og sikre ofre et minimum af bistand. Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager ([2]) fastsætter en række rettigheder for ofre i forbindelse med straffesager, herunder rettigheden til beskyttelse og erstatning. Endvidere vil gennemførelsen af Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager ([3]) gøre det lettere at koordinere retsforfølgningen i sager om seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

(5) I henhold til artikel 34 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder påtager de stater, der er parter heri, sig at beskytte barnet mod alle former for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug. De Forenede Nationers valgfrie protokol fra 2000 til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi og især Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug fra 2007 er afgørende skridt på vejen mod øget internationalt samarbejde på området.

(6) Alvorlige forbrydelser såsom seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi kræver en omfattende indsats, som indbefatter retsforfølgning af gerningsmænd, beskyttelse af børneofre og forebyggelse af fænomenet. Barnets tarv skal veje tungest, når der træffes foranstaltninger til at bekæmpe disse forbrydelser i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder. Rammeafgørelse 2004/68/RIA bør for at opfylde dette mål erstattes af et nyt instrument, som indeholder sådanne omfattende retlige rammer.

(7) Dette direktiv bør fuldt ud supplere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ([4]), da nogle af ofrene for menneskehandel også har været ofre for seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse af børn.

(8) Med hensyn til at gøre handlinger, der er knyttet til pornografisk optræden strafbare, henviser dette direktiv til handlinger, der består i organiseret direkte udstilling for et publikum, og udelukker herved personlig og direkte kommunikation mellem samtykkende ligestillede samt børn, der er over den seksuelle lavalder, og deres partnere, fra denne definition.

([1]) EUT L 13 af 20.1.2004, s. 44.
([2]) EFT L 82 af 22.3.2001, s. 1.
([3]) EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42.
([4]) EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

▼B

(9) Børnepornografi omfatter ofte billeder af voksnes seksuelle misbrug af børn. Det kan også omfatte billeder af børn, der er involveret i eksplicit seksuel adfærd, eller af deres kønsorganer, idet sådanne billeder primært produceres eller anvendes med seksuelt formål og udnyttes med eller uden barnets viden. Desuden omfatter børnepornografi realistiske billeder af et barn, der er involveret eller afbildes som værende involveret i eksplicit seksuel adfærd, primært med seksuelt formål.

(10) Et handicap er ikke i sig selv automatisk ensbetydende med umuligheden af at samtykke i et seksuelt forhold. Misbrug af eksistensen af et sådant handicap med henblik på at tage del i seksuelle aktiviteter med et barn bør dog være strafbart.

(11) Unionen bør, når den vedtager lovgivning om materiel strafferet, sikre, at denne overordnede lovgivning er konsistent, navnlig med hensyn til strafferammen. Der mindes i lyset af Lissabontraktaten om Rådets konklusioner af 24 og 25. april 2002 om den metode, der skal anvendes ved indbyrdes tilnærmelse af strafferetlige sanktioner, hvori der fastsættes fire niveauer for de strafferetlige sanktioner. Da dette direktiv indeholder et usædvanlig stort antal forskellige lovovertrædelser, er det for at skelne mellem de forskellige grader af grovhed nødvendigt at differentiere strafferammerne mere, end det normalt bør ske i Unionens retlige instrumenter.

(12) Alvorlige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn bør være genstand for sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning. Dette omfatter især forskellige former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, som brugen af informations- og kommunikationsteknologi har gjort lettere, som f.eks. onlinehvervning af børn til seksuelle formål via sociale netværk og chatrum. Definitionen af børnepornografi bør også gøres klarere og stemme bedre overens med den, der findes i internationale instrumenter.

(13) Den maksimale fængselsstraf, der er fastsat i dette direktiv for de deri omhandlede lovovertrædelser, bør finde anvendelse på i det mindste de alvorligste af disse lovovertrædelser.

(14) Med henblik på at komme op på den maksimale fængselsstraf, der i dette direktiv er fastsat for lovovertrædelser vedrørende seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi, kan medlemsstaterne under hensyntagen til deres nationale ret kombinere den nationale lovgivnings regler for fængselsstraf for disse lovovertrædelser.

▼B

(15) Dette direktiv forpligter medlemsstaterne til i deres nationale lovgivning at fastsætte strafferetlige sanktioner vedrørende EU-rettens bestemmelser om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi. Dette direktiv skaber ingen forpligtelser med hensyn til anvendelsen af sådanne sanktioner eller andre tilgængelige retshåndhævelsesordninger i konkrete sager.

(16) Medlemsstaterne opfordres til, navnlig i tilfælde, hvor de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, begås med henblik på økonomisk vinding, at overveje at gøre det muligt at pålægge bøder i tillæg til fængselsstraffen.

(17) Med hensyn til børnepornografi giver begrebet »uretmæssig« medlemsstaterne mulighed for at forsvare anvendelse af »pornografisk materiale« til f.eks. medicinske eller videnskabelige eller tilsvarende formål. Desuden muliggør det aktiviteter, der gennemføres under udøvelse af interne juridiske beføjelser, f.eks. myndigheders legitime besiddelse af børnepornografi med henblik på gennemførelse af straffesager eller forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger. Endvidere udelukker det ikke retlige forsvarsforanstaltninger eller tilsvarende relevante principper, der under visse omstændigheder fritager en person for sit ansvar, f.eks. i forbindelse med telefon- eller internethotlines' aktiviteter, der fører til indberetning af sådanne tilfælde.

(18) Bevidst erhvervelse af adgang til børnepornografi ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi bør være strafbart. For at kunne drages til ansvar bør personen både have til hensigt at gå ind på et websted, hvor der findes børnepornografi, og være vidende om, at sådanne billeder findes der. Der bør ikke fastsættes sanktioner for personer, der uforvarende kommer ind på websteder, der indeholder børnepornografi. Lovovertrædelsens forsætlighed kan bl.a. udledes af, at det er sket gentagne gange, eller at lovovertrædelsen blev begået via en tjeneste mod betaling.

(19) Hvervning af børn til seksuelle formål udgør en trussel af særlig karakter i forhold til internettet, da sidstnævnte giver brugerne en anonymitet, som er uden fortilfælde, idet brugeren kan skjule sin reelle identitet og personlige kendetegn, som f.eks. sin alder. Samtidig anerkender medlemsstaterne betydningen af også at bekæmpe hvervning af børn uden for internettet, især når hvervningen ikke finder sted under anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi. Medlemsstaterne tilskyndes til at indføre straf for adfærd, hvor hvervningen af et barn med henblik på at møde gerningsmanden med seksuelle formål finder sted i barnets nærvær eller i nærheden af barnet, f.eks. i form af en særlig forberedende lovovertrædelse, et forsøg på at begå de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser eller som en særlig form for seksuelt misbrug. Uanset hvilken retlig løsning, der vælges for at gøre grooming uden for nettet strafbart, bør medlemsstaterne sikre, at de på en eller anden måde retsforfølger gerningsmændene.

▼B

(20) Dette direktiv regulerer ikke medlemsstaternes politik med hensyn til kønslig omgængelse, til hvilken der er givet samtykke, som børn deltager i, og som kan betragtes som normal opdagelse af seksualitet i menneskets udvikling, under hensyntagen til de forskellige kulturelle og juridiske traditioner og nye måder at etablere og vedligeholde relationer mellem børn og unge på, herunder gennem informations- og kommunikationsteknologier. Disse spørgsmål er ikke omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv. Medlemsstaternes udnyttelse af de i dette direktiv omhandlede muligheder finder sted under udøvelsen af deres beføjelser.

(21) Medlemsstaterne bør i deres nationale ret fastsætte skærpende omstændigheder i overensstemmelse med de regler, som deres retssystem fastlægger med hensyn til skærpende omstændigheder. De bør sikre, at dommerne kan tage hensyn til de pågældende skærpende omstændigheder, når de dømmer lovovertrædere, idet dommerne dog ikke er forpligtede til at tage hensyn til disse skærpende omstændigheder. De skærpende omstændigheder bør ikke fastsættes i medlemsstaternes ret, når det er irrelevant i betragtning af den specifikke lovovertrædelses karakter. Relevansen af de forskellige skærpende omstændigheder, der er fastsat i dette direktiv, bør evalueres på nationalt plan for hver af de lovovertrædelser, der er nævnt i dette direktiv.

(22) Fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse i henhold til dette direktiv bør også omfatte en tilstand af fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, der skyldes indtagelse af narkotika eller alkohol.

(23) Ved bekæmpelsen af seksuel udnyttelse af børn bør der gøres fuld brug af de eksisterende instrumenter om beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold såsom De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tillægsprotokoller hertil, Europarådets konvention af 1990 om hvidvaskning, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold ([1]) og Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold ([2]). Der bør tilskyndes til, at beslaglagte og konfiskerede redskaber og beslaglagt og konfiskeret udbytte fra de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, anvendes til at yde støtte til ofrets bistand og beskyttelse.

(24) Sekundær viktimisering bør undgås for ofrene for de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv. I medlemsstater, hvor prostitution eller optræden i pornografi er strafbar i henhold til national strafferet, bør det være muligt at undlade at retsforfølge eller pålægge straffe i henhold til denne lovgivning i tilfælde, hvor det pågældende barn har foretaget disse handlinger som resultat af seksuel udnyttelse, eller hvor barnet blev tvunget til at deltage i børnepornografi.

([1]) EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1
([2]) EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

▼B

(25) Dette direktiv er et instrument til indbyrdes tilnærmelse af de strafferetlige regler og fastsætter således niveauer for de strafferetlige sanktioner, der bør gælde uden at dette dog berører medlemsstaternes specifikke strafferetlige politikker vedrørende børn, der begår lovovertrædelser.

(26) Efterforskning af lovovertrædelser og tiltalerejsning i straffesager bør gøres nemmere for at tage højde for de vanskeligheder, børneofre har ved at anmelde seksuelt misbrug, og for den anonymitet, gerningsmændene nyder godt af på internettet. For at sikre en vellykket efterforskning og retsforfølgning af de forbrydelser, der er omhandlet i direktivet, bør indledningen heraf principielt set ikke afhænge af en anmeldelse eller anklage indgivet af ofret eller dennes repræsentant. Varigheden af den tilstrækkeligt lange periode for efterforskningen bør fastsættes i overensstemmelse med national ret.

(27) Der bør stilles effektive efterforskningsværktøjer til rådighed for dem, der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af forbrydelser som omhandlet i dette direktiv. Disse værktøjer kan omfatte aflytning af kommunikation, hemmelig overvågning, herunder elektronisk overvågning, overvågning af bankkonti eller andre finansielle undersøgelser under hensyntagen til bl.a. proportionalitetsprincippet og den efterforskede lovovertrædelses karakter og grovhed. Hvis det er relevant og i overensstemmelse med den nationale lovgivning, bør sådanne værktøjer desuden give de retshåndhævende myndigheder mulighed for at anvende en skjult identitet på internettet.

(28) Medlemsstaterne bør opfordre enhver person, der har kendskab til eller mistanke om seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse af et barn, til at anmelde dette til de kompetente tjenester. Det er den enkelte medlemsstats ansvar at fastlægge, hvilke myndigheder der er kompetente, og som en sådan mistanke kan anmeldes til. Disse kompetente myndigheder bør ikke være begrænset til blot at omfatte børnebeskyttelsestjenester eller relevante sociale tjenester. Kravet om, at en person, som har mistanke, skal være »i god tro«, bør tage sigte på at forebygge, at bestemmelsen påberåbes med henblik på at få godkendt en angivelse af rent opdigtede eller usandfærdige forhold, der fremføres i ond hensigt.

(29) Reglerne om jurisdiktionskompetence bør ændres for at sikre, at personer fra Unionen, der misbruger eller udnytter børn seksuelt, retsforfølges, selv om de begår forbrydelsen uden for Unionen, navnlig i form af såkaldt »sexturisme«. Børnesexturisme forstås som seksuel udnyttelse af børn foretaget af en eller flere personer, som fra deres sædvanlige opholdssted rejser til et sted, hvor de kan have seksuel omgang med børn. I tilfælde, hvor børnesexturismen finder sted uden for Unionen, tilskyndes medlemsstaterne til at anvende de til rådighed værende nationale og internationale instrumenter, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler om udlevering, gensidig retshjælp eller overførsel af retsforfølgning, til at øge samarbejdet med tredjelande og internationale organisationer med henblik på at bekæmpe sexturisme.

▼B

Medlemsstaterne bør fremme åben dialog og kommunikation med tredjelande med henblik på, i henhold til deres nationale lovgivning, at retsforfølge gerningsmænd, der rejser uden for Unionens grænser med henblik på sexturisme.

(30) De foranstaltninger, der træffes for at beskytte børneofre, skal træffes under hensyntagen til barnets tarv og en vurdering af dets behov. Børneofre bør have let adgang til retsmidler og foranstaltninger til at løse interessekonflikter i tilfælde, hvor det seksuelle misbrug eller den seksuelle udnyttelse foregår i familien. Når der skal udpeges en særlig repræsentant for et barn under en efterforskning eller en straffesag, kan denne rolle også udfyldes af en juridisk person, en institution eller en myndighed. Børneofre bør endvidere beskyttes mod sanktioner, for eksempel i henhold til national lovgivning om indvandring eller prostitution, hvis de indbringer sagen for de kompetente myndigheder. Endvidere bør børneofres deltagelse i en straffesag så vidt muligt ikke føre til, at de lider yderligere traumer som følge af forhør eller visuel kontakt med gerningsmændene. En god forståelse for børn, og hvordan de reagerer, når de udsættes for traumatiske erfaringer, vil være medvirkende til at sikre, at bevisindsamlingen kan blive af høj kvalitet og belastningen af børnene under gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger mindst mulig.

(31) Medlemsstaterne bør overveje at yde børneofre støtte på kort og lang sigt. Enhver skade, der skyldes seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af et barn, er alvorlig og bør behandles. På grund af arten af den skade, som det seksuelle misbrug og den seksuelle udnyttelse har forvoldt, bør denne bistand fortsætte så længe, som det er nødvendigt for at sikre barnets fysiske og psykiske rehabilitering, og kan om nødvendigt fortsætte i voksenalderen. Det bør overvejes at udvide hjælpen og rådgivningen til også at omfatte børneofres forældre eller værger, hvis disse ikke er mistænkt for at være indblandet i lovovertrædelsen, for at bistå dem med at hjælpe børneofre gennem straffesagen.

(32) Rammeafgørelse 2001/220/RIA opstiller en række rettigheder for ofrene under straffesager, herunder retten til beskyttelse og erstatning. Derudover bør børn, der er ofre for seksuelt misbrug, seksuel udnyttelse og børnepornografi, have adgang til juridisk rådgivning og, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, til juridisk bistand, herunder med henblik på at rejse erstatningskrav. En sådan juridisk rådgivning og bistand kan også ydes af de kompetente myndigheder med henblik på at rejse erstatningskrav over for medlemsstaten. Formålet med juridisk rådgivning er at give ofrene mulighed for at blive informeret og få råd om de forskellige muligheder, de har. Juridisk rådgivning bør ydes af en person, der har modtaget den fornødne juridiske uddannelse uden nødvendigvis at være jurist. Juridisk rådgivning og, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante

▼B

retssystem, juridisk bistand bør ydes gratis, i det mindste når ofret ikke har tilstrækkelige økonomiske ressourcer, i overensstemmelse med medlemsstaternes interne regler.

(33) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at forebygge eller forbyde handlinger, der er forbundet med fremme af seksuelt misbrug af børn og børnesexturisme. Der kan overvejes forskellige forebyggende foranstaltninger såsom udarbejdelse og styrkelse af en adfærdskodeks og selvregulerende mekanismer i turistbranchen, etableringen af en etisk kodeks eller »kvalitetsmærker« til turistorganisationer, som bekæmper børnesexturisme, eller af en eksplicit politik til tackling af sexturisme.

(34) Medlemsstaterne bør indføre en politik og/eller føre en styrket politik til forebyggelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, der omfatter foranstaltninger til at modvirke og begrænse den efterspørgsel, der giver anledning til alle former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, og foranstaltninger til at begrænse risikoen for, at børn bliver ofre, gennem informations- og oplysningskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer. I disse initiativer bør medlemsstaterne have en tilgang, der baseret på børns rettigheder. Det er navnlig vigtigt at sikre, at oplysningskampagner rettet mod børn er hensigtsmæssige og tilstrækkeligt letforståelige. Det bør overvejes at indføre helplines eller hotlines.

(35) For så vidt angår systemet for anmeldelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og for støtte til børn i nød bør der tilskyndes til anvendelse af hotlines (nummer 116 000 for efterlyste børn, nummer 116 006 for ofre for forbrydelser og nummer 116 111 for børn), som blev indført ved Kommissionens beslutning 2007/116/EF af 15. februar 2007 om at reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med »116«, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning ([1]), og tages hensyn til erfaringerne med disse hotlines funktion.

(36) Personer, som i forbindelse med deres arbejde har sandsynlighed for at komme i kontakt med børn, der er ofre for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse, bør have tilstrækkelig uddannelse i at genkende og håndtere sådanne ofre. Medlemmer af følgende kategorier bør tilskyndes til at deltage i en sådan uddannelse, når det er sandsynligt, at de vil kunne komme i kontakt med børneofre: politifolk, offentlige anklagere, advokater, andre aktører inden for retsvæsenet og embedsmænd ved domstolene samt barnepleje- og sundhedspersonale, men uddannelsen kunne også omfatte andre persongrupper, der har sandsynlighed for at møde børn, som er ofre for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse, i deres arbejde.

([1]) EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30.

▼B

(37) Med henblik på forebyggelse af seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn bør sexforbrydere få tilbud om interventionsprogrammer eller -foranstaltninger rettet mod dem. Disse interventionsprogrammer eller -foranstaltninger bør have en bred og fleksibel tilgang med fokus på de lægelige og psykosociale aspekter og være frivillige. Disse interventionsprogrammer eller -foranstaltninger berører ikke de interventionsprogrammer eller -foranstaltninger, som pålægges af de kompetente retslige myndigheder.

(38) Interventionsprogrammer eller -foranstaltninger stilles ikke til rådighed som en automatisk ret. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvilke interventionsprogrammer eller -foranstaltninger der er hensigtsmæssige.

(39) For at forhindre og mindske tilbagefald bør gerningsmænd underkastes en vurdering, hvor der tages stilling til den fare, de frembyder, og til risikoen for, at de igen vil begå seksualforbrydelser mod børn. Både ordningerne for en sådan vurdering, bl.a. med hensyn til den type myndighed, der er kompetent til at beordre vurderingen udført og foretage den, eller med hensyn til det tidspunkt under eller efter straffesagen, hvor vurderingen bør finde sted, og ordningerne for effektive interventionsprogrammer eller -foranstaltninger, der tilbydes i forlængelse af nævnte vurdering, bør være i overensstemmelse med medlemsstaternes interne procedurer. Ligeledes for at forhindre og mindske tilbagefald bør gerningsmænd også have adgang til effektive interventionsprogrammer eller -foranstaltninger på frivilligt grundlag. Disse interventionsprogrammer eller -foranstaltninger bør ikke gribe ind i de nationale ordninger, der er oprettet med henblik på behandling af personer, der lider af mentale forstyrrelser.

(40) Er det på grund af den fare gerningsmanden frembyder og risikoen for, at lovovertrædelsen gentages, berettiget, bør dømte gerningsmænd midlertidigt eller varigt udelukkes fra at udøve i det mindste professionelle aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn. Arbejdsgivere har, når de rekrutterer personale til en stilling, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn, ret til at blive informeret om eksisterende domme, der er opført i strafferegisteret, for seksualforbrydelser mod børn, eller om eksisterende udelukkelser. I dette direktiv omfatter begrebet »arbejdsgivere« også personer, der leder en organisation, som er aktiv inden for frivilligt arbejde, der vedrører tilsyn med og pasning af børn og indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn. Den måde, hvorpå sådanne oplysninger leveres, som for eksempel adgang via den berørte person, samt det præcise indhold af disse oplysninger, betydningen af de organiserede frivillige aktiviteter og direkte og regelmæssig kontakt med børn bør fastlægges i henhold til national ret.

(41) Under behørig hensyntagen til medlemsstaternes forskellige juridiske traditioner tages der i dette direktiv højde for den omstændighed, at adgang til strafferegistre kun kan gives af de kompetente myndigheder eller den berørte person. Direktivet indfører ikke en forpligtelse til at ændre de nationale ordninger vedrørende strafferegistre eller de måder, hvorpå der gives adgang til disse registre.

▼B

(42) Direktivet tilsigter ikke en harmonisering af bestemmelserne vedrørende den berørte persons samtykke i forbindelse med udveksling af oplysninger fra strafferegistrene, dvs. hvorvidt et sådant samtykke er påkrævet. Uanset om nationale ret kræver samtykke eller ikke, indfører dette direktiv ikke nogen ny forpligtelse til at ændre nationalret og nationale procedure desangående.

(43) Medlemsstaterne kan overveje at indføre supplerende administrative foranstaltninger over for gerningsmænd, såsom registrering af personer, der er dømt for lovovertrædelser omhandlet i dette direktiv, i registre over seksualforbrydere. Adgangen til disse registre bør være underlagt begrænsninger i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige principper og gældende databeskyttelsesstandarder, f.eks. ved at begrænse adgangen til domstolene og/eller de retshåndhævende myndigheder.

(44) Medlemsstaterne opfordres til på nationalt eller lokalt plan og i samarbejde med civilsamfundet at etablere mekanismer til dataindsamling eller kontaktpunkter med henblik på overvågning og evaluering af fænomenet seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn. For at kunne foretage en korrekt vurdering af resultaterne af aktioner til bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi bør Unionen videreføre sit arbejde med at fastlægge metodologier og dataindsamlingsmetoder for at gøre det muligt at tilvejebringe sammenlignelige statistikker.

(45) Medlemsstaterne bør iværksætte egnede aktioner med henblik på indførelse af oplysningstjenester, der skal tilvejebringe oplysninger om, hvordan man genkender tegn på seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse.

(46) Børnepornografi, som består af billeder af seksuelt misbrug af børn, udgør en specifik type indhold, der ikke kan fortolkes som ytring af en holdning. For at bekæmpe den må udbredelsen af materiale om seksuelt misbrug af børn mindskes ved at gøre det vanskeligere for forbrydere at uploade sådant indhold til det offentligt tilgængelige internet. Der må derfor gøres en indsats for at fjerne indholdet og pågribe dem, der er skyldige i distribution eller downloading af billeder af seksuelt misbrug af børn. For at støtte Unionens indsats til bekæmpelse af børnepornografi bør medlemsstaterne gøre deres bedste for at samarbejde med tredjelande om at søge at fjerne denne form fra indhold fra servere på deres områder.

(47) Uanset en sådan indsats er det imidlertid ofte ikke er muligt at fjerne børnepornografisk materiale ved kilden i tilfælde, hvor det originale materiale ikke befinder sig inden for Unionen, enten fordi den stat, der er vært for serverne, ikke er villig til at samarbejde, eller fordi det viser sig at tage særdeles lang tid at få den pågældende stat til at fjerne materialet. Der kan også indføres mekanismer til fra Unionens område at blokere for

▼B

adgangen til internetsider, som indeholder eller udbreder børnepornografi. Foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i overensstemmelse med dette direktiv med henblik på at fjerne eller eventuelt blokere websteder, som indeholder børnepornografi, kan baseres på forskellige typer af offentlige tiltag, som kan være af bl.a. lovgivningsmæssig, ikke-lovgivningsmæssig, retlig eller anden art. I denne forbindelse berører dette direktiv ikke internetindustriens frivillige foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af dens tjenester eller eventuelle tiltag fra medlemsstaternes side til støtte for sådanne foranstaltninger. Uanset det grundlag eller den metode, der vælges, bør medlemsstaterne sikre såvel brugere som tjenesteydere et tilstrækkeligt niveau af retssikkerhed og forudsigelighed. Med henblik på både at fjerne og blokere for indhold, som vedrører børnemisbrug, bør samarbejdet mellem offentlige myndigheder etableres og styrkes, navnlig for at sikre, at nationale fortegnelser over websteder med børnepornografisk materiale er så fuldstændige som muligt og for at undgå dobbeltarbejde. Dette arbejde skal ske under hensyntagen til slutbrugernes rettigheder og i overensstemmelse med gældende retlige procedurer og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Safer Internet-programmet har etableret et netværk af hotlines, hvis formål er at indsamle oplysninger og sikre dækning og udveksling af rapporter om de mest gængse former for ulovligt indhold online.

(48) Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i rammeafgørelse 2004/68/RIA. Eftersom de ændringer, der skal foretages, er væsentlige, både hvad angår antal og karakter, bør rammeafgørelsen af hensyn til klarheden erstattes i sin helhed for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv.

(49) Målet for dette direktiv, nemlig at bekæmpe seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af omfanget og effekten bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(50) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes navnlig i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og navnlig retten til beskyttelse af den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller

▼B

straf, børns rettigheder, retten til frihed og sikkerhed, ytrings- og informationsfriheden, retten til beskyttelse af personoplysninger, adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf. Dette direktiv tilstræber navnlig at sikre, at disse rettigheder overholdes fuldt ud, og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.

(51) I medfør af artikel 3 i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(52) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter minimumsregler vedrørende definitionen af forbrydelser og sanktioner på området seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, børnepornografi og hvervning af børn til seksuelle formål. Det indfører bestemmelser for at forbedre forebyggelsen af nævnte lovovertrædelser og beskyttelsen af ofre herfor.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »barn«: en person under 18 år

b) »seksuel lavalder«: den alder, under hvilken det i overensstemmelse med national ret er forbudt at tage del i seksuelle aktiviteter med et barn

c) »børnepornografi«:

i) enhver form for materiale, der afbilleder et barn, der er involveret i virkelig eller simuleret eksplicit seksuel adfærd

ii) enhver afbildning af et barns kønsorganer primært med seksuelt formål

▼B

iii) enhver form for materiale, der afbilleder en person, der ser ud som et barn, der er involveret i virkelig eller simuleret eksplicit seksuel adfærd, eller enhver form for afbildning af kønsorganerne på en person, der ser ud som et barn, primært med seksuelt formål, eller

iv) realistiske billeder af et barn, der er involveret i eksplicit seksuel adfærd, eller realistiske billeder af et barns kønsorganer, primært med seksuelt formål

d) »børneprostitution«: brug af et barn til kønslig omgængelse, hvor der gives penge eller anden form for aflønning eller erkendtlighed som modydelse for barnets deltagelse i kønslig omgængelse eller gives løfte herom, uanset om betalingen, løftet eller erkendtligheden gives til barnet eller en tredjepart

e) »pornografisk optræden«: direkte udstilling rettet mod et publikum, herunder ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi af:

i) et barn, der er involveret i virkelig eller simuleret eksplicit seksuel adfærd, eller

ii) et barns kønsorganer primært med seksuelt formål

f) »juridisk person«: en enhed, der har retssubjektivitet i henhold til den gældende ret, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de forsætlige handlinger omhandlet i stk. 2-6 er strafbare.

2. At udsætte et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, for at overvære seksuelle aktiviteter, også uden dets egen deltagelse, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ét år.

3. At udsætte et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, for med seksuelt formål at overvære seksuelt misbrug, også uden dets egen deltagelse, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst to år.

4. At deltage i seksuelle aktiviteter med et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år.

▼B

5. At deltage i seksuelle aktiviteter med et barn, hvor:

i) en anerkendt position med hensyn til tillid, myndighed eller indflydelse i forhold til barnet misbruges, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst otte år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst tre år, hvis barnet er over denne alder, eller

ii) et særligt værgeløst barns situation misbruges, navnlig som følge af et psykisk eller fysisk handicap eller en afhængighedssituation, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst otte år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst tre år, hvis barnet er over denne alder, eller

iii) der gøres brug af tvang, magt eller trusler, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst fem år, hvis barnet er over denne alder.

6. At bringe et barn til at deltage i seksuelle aktiviteter med en tredjepart ved hjælp af tvang, magt eller trusler, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst fem år, hvis barnet er over denne alder.

Artikel 4

Lovovertrædelser i form af seksuel udnyttelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de forsætlige handlinger omhandlet i stk. 2-7 er strafbare.

2. En gerningsmand, der får et barn til eller rekrutterer det til at deltage i pornografisk optræden, eller som drager fordel af eller på anden måde udnytter et barn til sådanne formål, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst to år, hvis barnet er over denne alder.

3. At presse eller tvinge et barn til deltagelse i pornografisk optræden eller at true et barn med dette formål skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst otte år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst fem år, hvis barnet er over denne alder.

▼B

4. Bevidst overværelse af pornografisk optræden, hvori der deltager et barn, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst to år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst ét år, hvis barnet er over denne alder.

5. En gerningsmand, der får et barn til eller rekrutterer det til at deltage i børneprostitution, eller som drager fordel af eller på anden måde udnytter et barn til sådanne formål, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst otte år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst fem år, hvis barnet er over denne alder.

6. At presse eller tvinge et barn til børneprostitution, eller at true et barn med dette formål, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst fem år, hvis barnet er over denne alder.

7. At have kønslig omgængelse med et barn, hvor der er tale om børneprostitution, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år, hvis barnet endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, og mindst to år, hvis barnet er over denne alder.

Artikel 5

Lovovertrædelser i forbindelse med børnepornografi

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de uretmæssige, forsætlige handlinger, der er omhandlet i stk. 2-6, er strafbare.

2. Anskaffelse eller besiddelse af børnepornografi skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ét år.

3. Bevidst erhvervelse af adgang til børnepornografi ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ét år.

4. Distribution, udbredelse eller transmission af børnepornografi skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst to år.

5. Udbydelse, levering eller tilrådighedsstillelse af børnepornografi skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst to år.

6. Fremstilling af børnepornografi skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst tre år.

▼B

7. Det skal være op til medlemsstaterne at bestemme, om denne artikel skal finde anvendelse på de tilfælde i forbindelse med børnepornografi, der er omhandlet i artikel 2, litra c), nr. iii), når en person, der ser ud som et barn, faktisk var 18 år eller derover på det tidspunkt, hvor vedkommende blev afbildet.

8. Det skal være op til medlemsstaterne at bestemme, om denne artikels stk. 2 og 6 skal finde anvendelse på tilfælde, hvor det er fastslået, at pornografisk materiale som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. iv), er fremstillet og besiddes af fremstilleren udelukkende til dennes eget private brug, for så vidt der ved fremstillingen ikke er anvendt pornografisk materiale som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i), ii) eller iii), og for så vidt handlingen ikke indebærer nogen risiko for udbredelse af materialet.

Artikel 6

Hvervning af børn til seksuelle formål

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare:

Forslag, der fremsættes af en voksen ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, om at møde et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, med henblik på at begå lovovertrædelserne i artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 6, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst et år, hvis dette forslag er blevet fulgt op med faktiske handlinger, der fører til et sådant møde.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi at begå lovovertrædelserne i artikel 5, stk. 2 og 3, hvor en voksen hverver et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, til børnepornografi, der fremstiller barnet, er strafbart.

Artikel 7

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse af, medvirken i og tilskyndelse til at begå lovovertrædelserne i artikel 3-6 er strafbart.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på at begå lovovertrædelserne i artikel 3, stk. 4, 5 og 6, artikel 4, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, samt artikel 5, stk. 4, 5 og 6, er strafbart.

Artikel 8

Seksuelle aktiviteter mellem samtykkende

1. Det skal være op til medlemsstaterne at bestemme, om artikel 3, stk. 2 og 4, finder anvendelse på seksuelle aktiviteter mellem samtykkende ligestillede, når der ikke er stor forskel på deres alder og psykologiske og fysiske udvikling eller modenhed, for så vidt handlingerne ikke involverer misbrug.

▼B

2. Det skal være op til medlemsstaterne at bestemme, om artikel 4, stk. 4, finder anvendelse på en pornografisk optræden, der finder sted som led i forhold mellem samtykkende, hvor barnet har nået den seksuelle lavalder, eller mellem samtykkende ligestillede, når der ikke er stor forskel på deres alder og psykologiske og fysiske udvikling eller modenhed, for så vidt handlingerne ikke involverer misbrug eller udnyttelse, og der ikke gives penge eller anden form for aflønning eller erkendtlighed som modydelse for den pornografiske optræden.

3. Det skal være op til medlemsstaterne at bestemme, om artikel 5, stk. 2 og 6, finder anvendelse på fremstilling, erhvervelse eller besiddelse af materiale, der involverer børn over den seksuelle lavalder, når nævnte materiale er fremstillet og besiddes med disse børns samtykke og udelukkende til de involverede personers private brug, for så vidt handlingerne ikke involverer misbrug.

Artikel 9

Skærpende omstændigheder

For så vidt som følgende omstændigheder ikke allerede udgør en del af indholdet af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-7, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder i overensstemmelse med de relevante nationale retsforskrifter kan betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de relevante lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-7:

a) lovovertrædelsen er begået mod et særligt værgeløst barn, såsom børn med psykisk eller fysisk handicap, i en afhængighedssituation eller i en tilstand af fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse

b) lovovertrædelsen er begået af et af barnets familiemedlemmer, af en person, der bor sammen med barnet, eller af en person, der har misbrugt sin anerkendte position med hensyn til tillid eller myndighed

c) lovovertrædelsen er begået af flere personer, der handlede i fællesskab

d) lovovertrædelsen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet ([1])

e) gerningsmanden har tidligere været dømt for lovovertrædelser af samme art

f) gerningsmanden har forsætligt eller på uforsvarlig vis bragt barnet i livsfare, eller

g) lovovertrædelsen er begået med brug af grov vold, eller barnet blev forvoldt alvorlig skade ved lovovertrædelsen.

([1]) EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42.

▼B

Artikel 10

Udelukkelse fra at udøve visse hverv som følge af domme

1. For at undgå risikoen for, at lovovertrædelsen gentages, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en fysisk person, som er blevet dømt for de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, midlertidigt eller varigt kan udelukkes fra at udøve i det mindste professionelle aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at arbejdsgivere, når de rekrutterer en person til professionelle aktiviteter eller organiserede frivillige aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn, har ret til at anmode om oplysninger i overensstemmelse med national ret på enhver relevant måde, såsom adgang efter anmodning eller via den berørte person, om eksistensen af straffedomme for en af lovovertrædelserne i artikel 3-7, som er opført i strafferegisteret, eller eksistensen af enhver udelukkelse fra at udøve aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn, som følge af en sådan straffedom.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til med henblik på anvendelse af denne artikels stk. 1 og 2 at sikre, at oplysninger om eksistensen af straffedomme for en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser eller af enhver udelukkelse fra at udøve aktiviteter, der indebærer direkte og regelmæssig kontakt med børn, som følge af en sådan straffedom, videregives i overensstemmelse med procedurerne i Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne ([1]), når anmodningen fremsættes med den berørte persons samtykke, jf. artikel 6 i rammeafgørelsen.

Artikel 11

Beslaglæggelse og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres kompetente myndigheder har ret til at beslaglægge og konfiskere redskaber og udbytte fra de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 12

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person

([1]) EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23.

▼B

b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller

c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den juridiske person kan drages til ansvar, hvis manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 13

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 12, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning, og som skal omfatte strafferetlige bøder og andre sanktioner, som for eksempel:

a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud

b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed

c) anbringelse under retsligt tilsyn

d) tvangsopløsning, eller

e) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 12, stk. 2, kan iværksættes sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning.

Artikel 14

Sikring af, at ofret ikke retsforfølges eller pålægges sanktioner

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de grundlæggende principper i deres retssystemer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres kompetente nationale myndigheder har ret til at undlade at retsforfølge eller straffe børn, som er ofre for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse for deres indblanding i kriminelle aktiviteter, som de er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af, at de har været udsat for en af de i artikel 4, stk. 2, 3, 5, og 6 og artikel 5, stk. 6, nævnte handlinger.

▼B

Artikel 15

Efterforskning og retsforfølgning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at efterforskning af lovovertrædelserne i artikel 3-7, og retsforfølgning herfor ikke er afhængigt af ofrets eller dettes repræsentants anmeldelse eller anklage, og at retsforfølgningen kan fortsætte, selv om den pågældende person trækker sin forklaring tilbage.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at der kan ske retsforfølgning for de i artikel 3, artikel 4, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, omhandlede lovovertrædelser og for de i artikel 5, stk. 6, omhandlede alvorlige lovovertrædelser, når der er anvendt børnepornografi som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i) og ii), i en tilstrækkelig lang periode efter, at ofret har nået myndighedsalderen, i et omfang svarende til den pågældende lovovertrædelses grovhed.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder eller tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, har effektive efterforskningsværktøjer af den art, der anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller andre alvorlige forbrydelser, til deres rådighed.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sætte efterforskningsenheder eller -tjenester i stand til at forsøge at identificere ofre for de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser navnlig ved at analysere børnepornografisk materiale såsom fotografier og lydoptagelser, der transmitteres eller stilles til rådighed ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi.

Artikel 16

Anmeldelse ved mistanke om seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den tavshedspligt, der i henhold til national ret påhviler visse personer, hvis primære opgave er at arbejde med børn, ikke er til hinder for, at disse personer kan anmelde situationer til myndigheder med ansvar for børns beskyttelse, hvis de har rimelig grund til at formode, at et barn udsættes for de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at anspore enhver person, som i god tro har kendskab til eller mistanke om, at en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser har fundet sted, til at anmelde dette til de kompetente myndigheder.

Artikel 17

Jurisdiktion og koordinering af retsforfølgning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastslå jurisdiktionskompetencen med hensyn til de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, når:

▼B

a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på den pågældende medlemsstats område, eller

b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat.

2. Hver medlemsstat skal underrette Kommissionen, når den beslutter at fastslå yderligere jurisdiktionskompetence for så vidt angår en af de i artikel 3 og 7 omhandlede lovovertrædelser, der er begået uden for den pågældende medlemsstats område, f.eks. når

a) lovovertrædelsen er begået mod en af dens statsborgere eller mod en person, der har sædvanligt opholdssted på den pågældende medlemsstats område, eller

b) lovovertrædelsen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted i den pågældende medlemsstats område, vinding, eller

c) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres jurisdiktionskompetence omfatter situationer, hvor en lovovertrædelse omhandlet i artikel 5 og 6 og, i det omfang det er relevant, artikel 3 og 7, er begået ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra den pågældende medlemsstatens område, uanset om informations- eller kommunikationsteknologien befinder sig på den pågældende medlemsstats område.

4. Med hensyn til retsforfølgning for lovovertrædelserne i artikel 3, stk. 4, 5 og 6, artikel 4, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, og artikel 5, stk. 6, når de er begået uden for den pågældende medlemsstats område, jf. denne artikels stk. 1, litra b), skal hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det ikke er en betingelse for at fastslå statens jurisdiktionskompetence, at gerningerne er strafbare på gerningsstedet.

5. Med hensyn til retsforfølgning for lovovertrædelserne i artikel 3-7, når de er begået uden for den pågældende medlemsstats område, jf. denne artikels stk. 1, litra b), skal hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det ikke er en betingelse for at fastslå statens jurisdiktionskompetence, at der kun kan ske retsforfølgning på grundlag af en anmeldelse indgivet af ofret på gerningsstedet eller en angivelse fra den stat, hvor lovovertrædelsen blev begået.

Artikel 18

Almindelige bestemmelser om bistand og støtte til og beskyttelsesforanstaltninger for børneofre

1. Børneofre for lovovertrædelserne i artikel 3-7 ydes bistand, støtte og beskyttelse i henhold til artikel 19 og 20 under hensyntagen til barnets tarv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at et barn ydes bistand og støtte, så snart de kompetente myndigheder har en rimeligt begrundet formodning om, at barnet har været udsat for en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser.

▼B

3. Medlemsstaterne sikrer, at såfremt der hersker usikkerhed om alderen på den person, der er udsat for en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, og der er grund til at formode, at personen er et barn, antages personen at være et barn og får øjeblikkelig adgang til bistand, støtte og beskyttelse i overensstemmelse med artikel 19 og 20.

Artikel 19

Bistand og støtte til ofre

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ofre ydes bistand og støtte før, under og i en passende tid efter afslutningen af en straffesag, således at de bliver i stand til at udøve de rettigheder, der er fastsat i rammeafgørelse 2001/220/RIA og i dette direktiv. Medlemsstaterne skal navnlig tage de fornødne skridt til at sikre beskyttelse af børn, som anmelder tilfælde af misbrug inden for familien.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bistand og støtte til et barneoffer ikke ydes på betingelse af, at barnet indvilliger i at samarbejde under den strafferetlige efterforskning, retsforfølgning eller retssag.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige foranstaltninger, der træffes for at hjælpe og støtte børneofre med at nyde deres rettigheder i henhold til dette direktiv, iværksættes efter en konkret vurdering af de særlige forhold, der gør sig gældende for det enkelte barneoffer, og under hensyntagen til barnets ønsker, behov og problemer.

4. Børneofre for lovovertrædelserne i artikel 3-7 betragtes som særligt udsatte ofre i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 8, stk. 4, og artikel 14, stk. 1, i rammeafgørelse 2001/220/RIA.

5. Medlemsstaterne træffer, når dette er hensigtsmæssigt og muligt, foranstaltninger til at yde barneofrets familie bistand og støtte til at gøre de i dette direktiv fastsatte rettigheder gældende, når familien befinder sig på medlemsstatens område. Navnlig anvender medlemsstaterne, når det er hensigtsmæssigt og muligt, artikel 4 i rammeafgørelse 2001/220/RIA på barneofrets familie.

Artikel 20

Beskyttelse af børneofre i forbindelse med efterforskning og straffesager

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder i forbindelse med efterforskning og straffesager, i overensstemmelse med ofres stilling i det pågældende retssystem, udpeger en særlig repræsentant for barneofret i tilfælde, hvor de personer, som har forældremyndigheden, ifølge national ret er udelukket fra at repræsentere barnet som følge af interessekonflikter mellem dem og barneofret, eller hvor barnet er uledsaget eller adskilt fra familien.

▼B

2. Medlemsstaterne sikrer, at børneofre i overensstemmelse med ofres stilling i det pågældende retssystem har øjeblikkelig adgang til juridisk rådgivning og til juridisk bistand, herunder med henblik på at kræve erstatning. Juridisk rådgivning og bistand skal være gratis, hvis ofrene ikke har tilstrækkelige økonomiske ressourcer.

3. Med forbehold af retten til forsvar træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at i efterforskningen vedrørende en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser:

a) finder forhør af barneofret sted uden ugrundet ophold, efter at forholdene er blevet anmeldt til de kompetente myndigheder

b) finder forhør af barneofret om nødvendigt sted i lokaler, der er indrettet eller tilpasset til dette formål

c) foretages forhør af barneofret af eller gennem personer, der er uddannet til dette formål

d) foretages alle forhør af barneofret, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt, af den samme person

e) begrænses antallet af forhør mest muligt, og forhør foretages kun, hvis det er strengt nødvendigt for den pågældende efterforskning og straffesag

f) kan barneofret ledsages af sin juridiske repræsentant eller eventuelt af en voksen efter eget valg, medmindre der er truffet en begrundet beslutning om, at den pågældende person ikke kan ledsage barnet.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle forhør af barneofret eller om nødvendigt af et barnevidne i forbindelse med efterforskningen af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser kan optages med audiovisuelt udstyr, og at disse audiovisuelle optagelser af forhøret kan benyttes som bevismateriale i straffesagen i overensstemmelse med deres nationale bestemmelser.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det i straffesager vedrørende en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser kan besluttes:

a) at retsmødet skal finde sted for lukkede døre

b) at barneofret kan høres i retslokalet uden at være til stede, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssig kommunikationsteknologi.

▼B

6. Medlemsstaterne træffer, hvor dette er i børneofrenes interesse og under hensyntagen til andre overordnede interesser, de nødvendige foranstaltninger til at beskytte barneofres privatliv, identitet og udseende for at hindre, at offentligheden får kendskab til oplysninger, der kan gøre det muligt at identificere dem.

Artikel 21

Foranstaltninger mod reklame for muligheder for misbrug og børnesexturisme

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at forebygge eller forbyde:

a) udbredelse af materiale, der reklamerer for lejlighed til at begå nogen af de i artikel 3-6 omhandlede lovovertrædelser, og

b) tilrettelæggelse for andre, hvad enten i kommercielt øjemed eller ej, af rejsearrangementer med det formål at begå nogen af de i artikel 3-5 omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 22

Forebyggende interventionsprogrammer eller -foranstaltninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, som frygter, at de måske vil begå en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, om nødvendigt kan få adgang til effektive interventionsprogrammer eller -foranstaltninger, som er udformet med henblik på at vurdere og fjerne risikoen for, at sådanne lovovertrædelser begås.

Artikel 23

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger såsom uddannelse til at modvirke og begrænse den efterspørgsel, der giver anledning til enhver form for seksuel udnyttelse af børn.

2. Medlemsstaterne iværksætter egnede aktioner, herunder via internettet, såsom informations- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer, eventuelt i samarbejde med relevante organisationer i civilsamfundet og andre interessehavere, med henblik på at øge bevidstheden om problemet og begrænse risikoen for, at børn bliver ofre for seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse.

3. Medlemsstaterne fremmer regelmæssig uddannelse af embedsfolk, som det er sandsynligt vil komme i kontakt med børneofre for seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse, f.eks. de sagsbehandlende politifolk, således at de sættes i stand til at indkredse og håndtere børneofre og potentielle børneofre for seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse.

▼B

Artikel 24

Interventionsprogrammer eller -foranstaltninger på frivilligt grundlag i løbet af eller efter straffesagen

1. Med forbehold af interventionsprogrammer eller -foranstaltninger, der pålægges af de kompetente retslige myndigheder i henhold til national ret, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der indføres effektive interventionsprogrammer eller -foranstaltninger for at forebygge og mindske risikoen for, at lovovertrædelser i form af seksuelle overgreb mod børn gentages. Sådanne programmer eller foranstaltninger skal være tilgængelige på ethvert tidspunkt i løbet af straffesagen, i og uden for fængslet, i overensstemmelse med national ret.

2. De i stk. 1 omhandlede interventionsprogrammer eller -foranstaltninger skal imødekomme de særlige udviklingsbehov hos børn, der begår seksuelle overgreb.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende personer kan få adgang til de interventionsprogrammer eller -foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1:

a) personer, der retsforfølges for en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser, på vilkår som hverken er til skade for eller i strid med retten til forsvar eller for forudsætningerne for en retfærdig rettergang, navnlig i overensstemmelse med princippet om uskyldsformodning, og

b) personer, som er blevet dømt for en af de i artikel 3-7 omhandlede lovovertrædelser.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at for de personer, der er omhandlet i stk. 3, foretages en vurdering af den farlighed, de udgør, og af, hvilken fare der er for, at de vil gentage nogen af lovovertrædelserne i artikel 3-7, med det formål at fastlægge hensigtsmæssige interventionsprogrammer eller -foranstaltninger.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de personer, der er omhandlet i stk. 3, og for hvem der er foreslået interventionsprogrammer eller -foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 4,

a) fuldt ud underrettes om årsagen til forslaget

b) indvilger i at deltage i de specifikke programmer eller foranstaltninger under fuldstændigt kendskab til kendsgerningerne

c) kan afvise og, for så vidt angår dømte personer, bliver gjort opmærksom på de eventuelle konsekvenser af en sådan afvisning.

Artikel 25

Foranstaltninger mod websteder, der indeholder eller udbreder børnepornografi

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre øjeblikkelige fjernelse af internetsider udbudt på deres område, som indeholder eller udbreder børnepornografi, og til at søge at få fjernet lignende sider, der udbydes uden for deres område.

▼B

2. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til at blokere adgangen til internetsider, der indeholder eller udbreder børnepornografi, for internetbrugere på deres eget område. Disse foranstaltninger skal etableres via gennemsigtige procedurer og indeholde tilstrækkelige sikkerhedsgarantier, navnlig med henblik på at sikre, at restriktionen begrænses til det nødvendige og forholdsmæssigt afpassede omfang, og at brugerne informeres om årsagen til restriktionen. Sikkerhedsgarantierne omfatter også muligheden for domstolsprøvelse.

Artikel 26

Erstatning for rammeafgørelse 2004/68/RIA

Rammeafgørelse 2004/68/RIA erstattes herved for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår frister for gennemførelse af rammeafgørelsen i national ret.

For så vidt angår de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2004/68/RIA som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 27

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 18. december 2013.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de bestemmelser, som gennemfører de forpligtelser, der pålægges dem i medfør af dette direktiv, i deres nationale lovgivning.

3. Medlemsstaterne sikrer ved vedtagelsen af bestemmelserne, at de indeholder en henvisning til dette direktiv, eller at de ved den officielle offentliggørelse ledsages af en sådan henvisning. Metoderne til at lave en sådan henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 28

Rapportering

1. Kommissionen forelægger senest den 18. december 2015 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

2. Senest den 18. december 2015 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af gennemførelsen af de i artikel 25 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 29

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for dets offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

Artikel 30

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.